

Obsah

	Úvod	7
1.	Historický vývoj veřejné žaloby	9
1.1.	Vznik a počáteční vývoj orgánů veřejné žaloby	9
1.2.	Vývoj veřejné žaloby v českých zemích	14
1.2.1.	Úvod	14
1.2.2.	Období vývoje veřejné žaloby do roku 1948	16
1.2.3.	Období od konce roku 1948	22
2.	Organizace, struktura a pravomoci veřejné žaloby v trestním řízení v různých částech světa	28
	Argentina	28
	Austrálie	30
	Belgie	31
	Čína	34
	Dánsko	36
	Finsko	38
	Francie	40
	Irsko	43
	Itálie	44
	Japonsko	48
	Jihoafrická republika	49
	Korea	51
	Maďarsko	52
	Německo	53
	Nizozemí	57
	Norsko	59
	Polsko	60
	Portugalsko	62
	Rakousko	64
	Rumunsko	68
	Ruská federace	69
	Slovenská republika	72
	Slovinsko	74
	Spojené státy americké	76
	Španělsko	82
	Švédsko	85
	Švýcarsko	87
	Turecko	89
	Velká Británie	90
	- Anglie + Wales	91
	- Skotsko	95

3.	Zvláštní orgány veřejné žaloby v některých evropských zemích	98
3.1.	Úvod	98
3.2.	Italské národní ředitelství pro boj s mafií	98
3.3.	Švédský úřad pro boj s ekonomickou kriminalitou	101
3.4.	Dánský úřad veřejné žaloby pro závažnou ekonomickou a finanční kriminalitu	103
4.	Působení úřadu veřejného žalobce v jiném než trestním řízení v některých státech	104
4.1.	Úvod	104
4.2.	Úloha francouzského úřadu veřejného žalobce v jiném než trestním řízení	104
4.2.1.	Úloha veřejného žalobce při ochraně veřejného zájmu a ochraně zájmu jednotlivců	106
4.2.2.	Kontrola a sankce nutné pro posílení společenské soudržnosti	107
4.3.	Působnost Ministerstva spravedlnosti USA a Úřadu federálního generálního veřejného žalobce v jiném než trestním řízení	110
4.4.	Působnost slovenské veřejné žaloby v oblasti dodržování zákonů a jiných obecně závazných právních předpisů v jiném než trestním řízení	113
4.5.	Působnost veřejného žalobce v souvislosti s civilními spory a jeho mimosoudní činnost v Polsku	113
4.5.1.	Působnost veřejného žalobce ve věcech civilních a rodinných	114
4.5.2.	Působnost veřejného žalobce ve věcech správních	116
4.6.	Působnost italského veřejného žalobce ve věcech civilních a správních	117
5.	Harmonizační činnost Rady Evropy, Evropské unie a OSN, činnost Mezinárodní asociace veřejných žalobců	120
5.1.	Doporučení Rady Evropy k úloze veřejné žaloby v trestním řízení	120
5.2.	Projekt Evropské unie označený jako Corpus Juris a Úřad evropského veřejného žalobce	128
5.2.1.	Postavení a struktura Úřadu evropského veřejného žalobce	130
5.2.2.	Oznamování trestné činnosti Úřadu evropského veřejného žalobce a zahájení řízení	131
5.2.3.	Pravomoci Úřadu evropského veřejného žalobce při vyšetřování	132
5.2.4.	Pravomoci Úřadu evropského veřejného žalobce při skončení vyšetřování	133

5.2.5.	Zastupování veřejné žaloby a zastavení trestního stíhání	133
5.2.6.	Pravomoci Úřadu evropského veřejného žalobce při výkonu rozhodnutí	134
5.2.7.	Místní příslušnost Úřadu evropského veřejného žalobce (ratione loci), územní účinek rozsudků a spolupráce se třetími zeměmi	134
5.3.	Deklarace o postavení veřejného žalobce u stálého Mezinárodního trestního tribunálu	135
5.4.	Směrnice o úloze veřejných žalobců, přijata na 8. Kongresu OSN o prevenci zločinnosti a zacházení s pachateli, Havana 1990	137
5.5.	Standardy Mezinárodní asociace veřejných žalobců o profesionální odpovědnosti veřejného žalobce	139
5.5.1.	Povinnosti veřejných žalobců	139
5.5.2.	Podmínky pro práci veřejných žalobců	140
6.	Zobecňující úvahy	141
6.1.	Úvod	141
6.2.	Vývoj veřejné žaloby v některých zemích západní a střední Evropy	142
6.3.	Vývoj veřejné žaloby v některých postkomunistických zemích střední a východní Evropy	145
6.4.	Vývoj veřejné žaloby v jiných státech	146
7.	Zásady veřejné žaloby	147
7.1.	Zásada ochrany veřejného zájmu	147
7.2.	Nezávislost a contrario hierarchie	149
7.3.	Zásada jednotnosti, resp. nedílnosti	158
7.4.	Zásada nestrannosti	158
7.5.	Zásada objektivitý	159
7.6.	Zásada účinnosti	159
8.	Úvahy o naplnění některých zásad veřejné žaloby v trestním řízení	160
8.1.	Veřejný žalobce a veřejný zájem v trestním řízení	160
8.1.1.	Úvod	160
8.1.2.	Zájem společenský a zájem státní	163
8.1.3.	Zájem společenský a zájem hospodářský	165
8.1.4.	Zájem sociální v užším a širším slova smyslu	166
8.1.5.	Veřejný žalobce - představitel veřejného zájmu v trestním řízení	168
8.1.6.	Principy oportunitý a legality ve vztahu k institutu veřejného zájmu	175
8.1.6.1.	Úvod	175

8.1.6.2.	Veřejný zájem jako kritérium pro použití principu oportunité	179
8.1.6.3.	Dílčí závěry	183
8.2.	Veřejný žalobce a veřejný zájem v jiném než trestním řízení	183
8.3.	Veřejná žaloba a veřejný ochránce práv (ombudsman)	185
8.3.1.	Úvod	185
8.3.2.	Oprávnění veřejného ochránce práv	187
8.3.3.	Vztah orgánů veřejné žaloby a veřejného ochránce práv	188
8.4.	Veřejný žalobce a vyšetřující soudce v přípravném řízení kontinentálního typu	189
8.4.1.	Úvod	189
8.4.2.	Vyšetřující soudce a nebo veřejný žalobce?	191
8.5.	Veřejný žalobce, ochrana základních lidských práv, včetně práva na spravedlivý proces v přípravném trestním řízení	196
8.6.	Povaha důkazního břemene v trestním řízení a odpovědnost za jeho výsledek	199
	Závěr	208
	Přehled použité literatury	209